

РЕФЛЕКСІЇ ЩОДО ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ ЗАГАЛЬНОГО ІНТЕРВЕНЦІОНІЗМУ В УКРАЇНСЬКИХ УМОВАХ

*ОКСАНА ГНАТІВ, кандидатка юридичних наук, доцентка,
Львівський національний університет імені Івана Франка
(м. Львів, Україна)*

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-552-8-14>

Вступ. Терміни, які певні явища виникають у конкретних історичних умовах. Більш того, вони можуть відрізнятися за назвою та змістом у залежності від уявлень про явище у конкретній державі чи групі держав. Поняття «держава загального добробуту» повинна розкривати зміст діяльності держави. Не зважаючи на загальні характеристики і напрацювання, які здійснені у цій сфері дослідження, поняття держави загального інтервенціонізму потребує чітких орієнтирів.

Це важливо, оскільки за відсутності останніх Китайську Народну Республіку теж можна назвати державою загального добробуту. Однак, чи відповідає насправді вона цьому поняттю?

Мета та завдання дослідження. Метою цієї наукової розвідки є з'ясування характеристик (функцій) держави загального інтервенціонізму в сучасних умовах.

Результати дослідження та їх обговорення. На мій погляд, держава загального інтервенціонізму виконує кілька соціальних ролей. Насамперед, вона має здійснювати своє право власності ефективно, тобто бути ефективним власником і, водночас, ефективним інвестором. Ці ролі безпосередньо взаємопов'язані. Держава

є суб'єктом права власності і може з допомогою закріплених у законодавстві механізмів здійснювати управління державною власністю. Ефективне управління державною власністю створює можливості для наповнення державного бюджету за відсутності репресивної податкової політики. Зрештою, український досвід державних юридичних осіб у сфері оборонно-промислового комплексу показує, що державні юридичні особи можуть бути прибутковими і використовувати цей прибуток для свого розвитку, додаткових соціальних гарантій працівників, наповнення державного бюджету і, насамперед, забезпечення сил оборони необхідним озброєнням.

Як інвестор держава, повинна своїм прикладом показувати безпечні сфери інвестування. Водночас, держава як гарант реалізації принципу верховенства права покликана забезпечувати безпеку інвестиційну діяльність та інвестиційну привабливість держави України. Ця складова передбачає також наявність продуманої податкової політики, яка забезпечує баланс інтересів усіх учасників цих відносин.

Станом на сьогодні в Україні здійснюється «точкова» зміна податкової політики щодо резидентів Dія.City та Defence City. Однак, законодавцю слід пам'ятати про ситуацію із оподаткуванням діяльності з іноземного інвестування, що стало причиною прийняття Закону України «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів господарювання, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження» [1] та Рішення Конституційного Суду України у справі про оподаткування підприємств з іноземними інвестиціями [2].

Інвестування, як і ефективне управління державною власністю, є запорукою зростання економічних та соціальних стандартів. Адже не є секретом, що інвестування у європейській та японській економічній традиції має

соціальну складову. Перефразовуючи принципи Андрея Шептицького [3, с. 109–110], слід сказати, що інвестування, як управління власністю, повинні бути інструментом служіння народу.

Висновки. Отож, держава також має виконувати функцію менеджера. Вона повинна створювати належні умови для розвитку усіх суб'єктів в Україні від фізичних осіб до територіальних громад. Цей процес є цілісним і стосується створення ефективної і справедливої системи соціального страхування, створення безпечної системи недержавного пенсійного страхування, залучення підприємців та інвесторів до фінансування соціальних проєктів, ведення просвітницької діяльності щодо фінансової грамотності населення тощо.

Держава відповідальна за створення цих умов, але суб'єкти повинні брати відповідальність за своє життя. Необхідно відступати від тези, що держава повинна зробити за когось усе, держава лише забезпечує можливості і підтримує соціально незахищені верстви населення.

І наостанок, держава повинна створити і забезпечити належний захист порушених прав усіх суб'єктів. Це означає, що будь-який суб'єкт від фізичної особи до держави, від інвестора до дитини можуть сподіватися на гарантований захист своїх прав відповідно до законодавства України.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку. Дослідження еволюції поняття держави загального добробуту та її функцій потребує детального аналізу. Це, у свою чергу, дозволить удосконалити механізм функціонування держави загального інтервенціонізму.

Список використаної літератури:

1. Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів господарювання, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження : Закон України від 17 лютого 2000 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1457-14#Text>
2. Рішення Конституційного Суду України у справі про оподаткування підприємств з іноземними інвестиціями від 29 січня 2002 р. № 1-17/2002. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-02#Text>
3. Супрун Н.А., Бойко І.С. Соціальне вчення Митрополита Андрея Шептицького як чинник економічного піднесення Галичини (кінець XIX — початок XX ст.). DOI: <https://doi.org/10.15407/ingedu2019.52.098>